

Եկեք ինձի, բոլոր յոգևած ու բեռնաւորումներ...

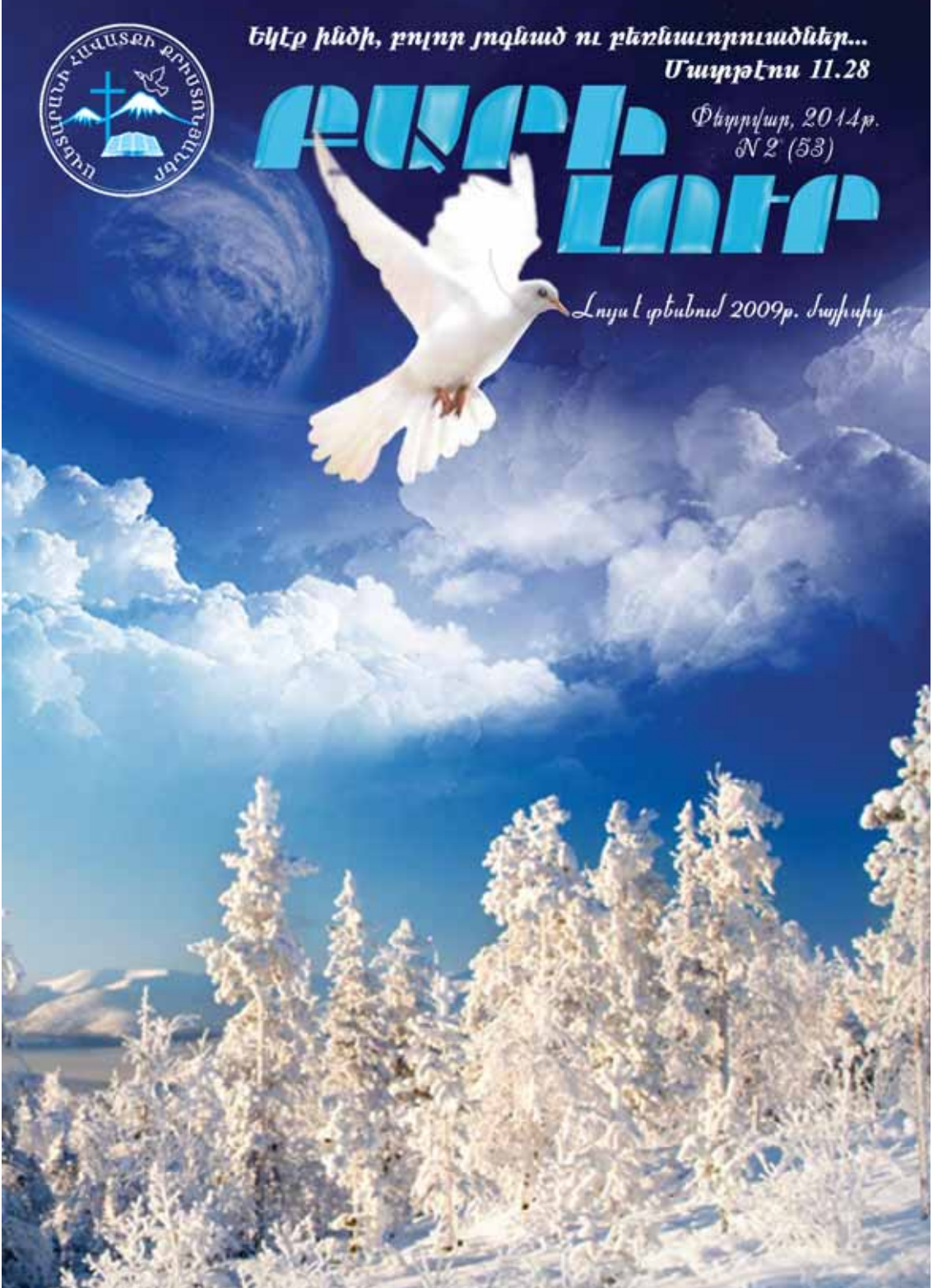
Մայրթէս 11.28

ԲԱՐԻ ԼՈՒՐ

Փետրվար, 2014թ.

№ 2 (53)

Հուլիս 19-ին 2009թ. Նախագիտ

ԱՄՍԱԳԻՐ

Փետրվար, 2014թ., №2 (53)

Լույս է տեսնում 2009թ. մայիսից

ԱՅՍ ՀԱՄԱՐՈՒՄ ԿԱՐԴԱՅԵՐ

Մամիկոն Ղազարյան	
Զգուշացում.....	1
Նրայր Անիրքեկյան	
Արդարի և ամբարիշտի պարբերությունը.....	3
Վկայություններ.....	7
Ուրեմն վաղվա մասին հոգ մի՛ արեք.....	11
Ռ՛ր եմ նայում մեր աչքերը.....	12
Ռ՛վ է քո Աստվածը.....	13
Ձեզ համար գանձեր մի՛ դիզեք երկրի վրա.....	14
Նարց ու պապասխան.....	15

Միրելի՛ ընթերցողներ, խնդրում ենք աղոթել, որ թերթի միջոցով տարածվի Ավետարանի Բարի Լուրն ու ցանկեն ճշարտության սերմերը, որպեսզի մարդիկ դառնան Աստծուն և հավիտենական կյանք ունենան:

Միրելի՛ ընթերցողներ, խնդրում ենք ձեր դիտողությունները, առաջարկությունները, նվիրատվությունները ուղարկել խմբագրություն: Մենք սիրով հաշվի կառնենք ձեր արձագանքները: Հեռ.՝ 093-532-526, 093-954-930

ԶԳՈՒՇԱՅՈՒՄ

«Խորագեպը տեսնում է չարիքն ու երբ է քաշվում, իսկ պարզամիտն առաջ է գնում ու վնասվում»:

Առակաց 22.3

Միրելիներ, այս վերջին ժամանակներում եկեղեցու հավատացյալներից շատերը, չունենալով խորագիտություն և իմաստություն, ընկնում են ծայրահեղ վիճակների մեջ, որոնցից դուրս գալը չափազանց դժվար է, երբեմն՝ նույնիսկ անհնար: Նրանք ոչ միայն իրենք են վնասվում, այլ նաև գայթակղության պատճառ են դառնում եկեղեցու համար: Կան հավատացյալներ, որոնք աշխատանք չունենալու պատճառով իրենց տունը դնում են գրավի տակ, որոշ գումար վերցնում, որպեսզի կարողանան այդ գումարով դրան աշխատեն, սակայն ոչ միայն չեն կարողանում այդ դրամն աշխատել, այլև գնալով ավելի են խրվում պարտքերի մեջ: Այդպիսի դեպքեր եկեղեցում շատ կան: Լինում է նաև, երբ մի եղբայր ուրիշ եղբորից գումար է պարտք անում՝ «գործի մեջ դնելու» նպատակով: Սակայն գործը չի ստացվում, եղբայրը չի կարողանում պարտքը վերադարձնել, որի պատճառով էլ եղբայրների միջև առաջանում է դժվարություն, ու սկսում են մեղադրել մեկը մյուսին: Եղբայրների միջև այդ գործարքները շատ հաճախ

կատարվում են առանց եկեղեցու գիտության, բայց երբ առաջանում է լարվածություն, դիմում են եկեղեցուն, որպեսզի եկեղեցին լուծի այդ խնդիրը:

Լինում են նաև դեպքեր, երբ եկեղեցու անդամը, փոխանակ համեստ ձևով կատարի իր երեխայի հարսանիքը կամ էլ նշի ծննդյան տոնը, այդ անում է ճոխությամբ, իր գրպանին ոչ համապատասխան ձևով: Դրա համար էլ մա պարտք է անում կամ տոկոսով դրան է վերցնում ու հետո չի կարողանում վերադարձնել: Տոկոսները գնալով ավելանում են, ու մա ընկնում է երբեմն շատ ծայրահեղ դժվարությունների մեջ: Կան հավատացյալներ էլ, որ բանկից տոկոսով գումար են վերցնում «գործի մեջ դնելու» համար, չեն կարողանում իրագործել ու նորից ընկնում են ծանր կացության մեջ՝ չկարողանալով փակել տոկոսները:

Երբեմն հավատացյալի անհավատ բարեկամը համոզում է, որ տունը դնեն գրավի տակ՝ հույս ունենալով, որ ամեն բան լավ կլինի, սակայն հետո պարզվում է, որ այդ անհավատ բարեկամը չի կարողանում փակել գրավը, և

Փնտրվածք, 2014թ., № 2 (53)

տունը մնում է բանկին, իսկ հավատացյալը մնում է անտուն: Ես չեմ ուզում անուններով բերել օրինակներ, դրանք շատ ու շատ են: Այսօր այդ պատճառներով որքան անտուն մնացածներ կան, որ գղջում են իրենց արածների համար, բայց արդեն ուշ է: Այս ամենը բավական լուրջ դժվարություններ է առաջացնում եկեղեցում և գալթակողության պատճառ դառնում շատերի համար: *Ղուկաս 16.8-ում* կարդում ենք. «*Տերը գովեց անիրավ տնտեսին, որ ճարպկությամբ վարվեց, քանի որ այս աշխարհի որդիներն ավելի հմարամիտ են, քան լույսի որդիները իրենց սերնդի մեջ*»: Այստեղ տեսնում ենք, որ Տերը գովում է անիրավ տնտեսին, իսկ մեր ի՞նչը գովի, երբ խելացությունով չենք վարվում: *Ղուկաս 14.28-ում* կարդում ենք նաև, որ Տեր Հիսուսն ասում է. «*որովհետև, ձեզնից ո՞վ է նա, որ կամենա աշտարակ շինել և նախապես չնստի ու իր ծախսերը հաշվի, թե այն ավարտելու համար բավարար գումար ունի՞*»: *Առակաց 22.3-ում* Տերն ասում է. «*Խորագեղը տեսնում է չարիքն ու երբ է քաշվում, իսկ պարզամիտն առաջ է գնում ու վնասվում*»: Յուրաքանչյուր հավատացյալ Տիրոջից պատգամ ունի. «*Բայց դուք խնդրեցեք Աստծո թա-*

գավորությունը և Նրա արդարությունը, ու այս բոլոր բաները պիտի ավելացվեն ձեզ» *Մատթ. 6.33*:

Աստված հոգատար Աստված է, Նա հոգ է անում նաև երկնքի թռչունների, ծովի ձկների, կենդանական ու բուսական աշխարհի համար: Թեպետ ազոավները չեն ցանում, չեն հնձում և չտեմարաններ էլ չունեն, բայց Աստված նրանց կերակրում է: Ողջ կենդանական աշխարհն Աստծուց է ակնկալում իր կերակուրը, բայց մարդը համառում է, չի լսում Աստծուն և վնաս է կրում: Մենք պետք է հասկանանք ու զատենք պատվականն՝ անարգից, չարը՝ բարուց և առաջինն ընտրենք Աստծու թագավորությունը: Այդ դեպքում է, որ մենք կդառնանք Աստծուն հաճելի, իսկ «*Աստված իրեն հաճելի մարդուն իմաստություն, գիտություն և ուրախություն է տալիս, իսկ մեղավորին՝ ծանր աշխատանք, որ կուտակի ու դիզի, որպեսզի Աստծուն հաճելի եղողին տա*» *Ժողովող 2.26*: Այստեղ մենք տեսնում ենք, որ մեղավորն է աշխատում, հավաքում, որպեսզի Աստծու առջև հաճելի եղողին տա, իսկ վերը բերված օրինակներում հավատացյալն է աշխատում ու տալիս բանկին կամ մի անհավատի: Իմաստուն հավատացյալի կյանքում այսպես չպետք է լինի:

Սիրելիներ, հորդորում ենք ձեզ, որ որևէ գործ բռնելուց առաջ նախ՝ դիմեք եկեղեցուն, և եթե եկեղեցին հարմար է

գտնում, կաղոթի այդ գործի համար, և գործը կլինի օրհնությունով: Հակառակ դեպքում, եկեղեցուց անկախ ինքնագործունեությունը երբեք էլ չի օրհնվի ու վնաս կբերի ոչ միայն տվյալ անձին, այլ նաև եկեղեցուն:

Ֆինանսական որևէ գործարք կատարելուց առաջ իմաստություն ունեցեք և խորհրդակցեք եղբայրության հետ, դրանից հետո միայն որոշում

կայացրեք: Եթե վտանգ կա, որ հաջողություն չի լինի, ապա կասկածանքով մի՛ սկսեք այդ գործը, սպասե՛ք հարմար ժամանակի, որովհետև ամեն բանի ժամանակ կա: Ամեն բանից առաջ ամենակարևորը սա է, որ բոլոր գործերի, փնտրտուքների մեջ առաջինը փնտրենք Աստծու կամքը: Ամեն:

Մամիկոն Ղազարյան

ԱՐԴԱՐԻ ԵՎ ԱՄԲԱՐԻՇՏԻ ՏԱՐԲԵՐՈՒԹՅՈՒՆԸ

Մի անգամ ես խոսում էի մի նոր հոգու հետ, որ դեռ Աստծու Շնորհքը չէր ճաշակել: Նա ասում էր. «Եղբայր ջան, ես պետք է գնամ ինքնասպան լինեմ»: Հարցնում եմ՝ «իմչո՞ւ»: Ասում է. «Պատկերացնո՞ւմ ես՝ ինչքան զգվելի մարդ եմ ես, որ ամուսնացած լինելով, երկու երեխա ունենալով՝ հազար ու մի պիղծ մտքեր են անցնում գլխովս: Ես ապրելու իրավունք չունեմ, ինչքան շուտ մեռնեմ՝ այնքան լավ»:

Սիրելիներ, երբ Պողոս առաքյալը քարոզում էր Շնորհքը, ուզում էին նրան կտոր-կտոր անել, քառասունից ավելի մարդիկ որոշեցին՝ չուտեն, չխմեն, մինչև Պողոսին չսպանեն: Ավետարանի քարոզությունը մեծ հրաշք է: Եղբայրն ասում է՝ ի՞նչ է իմ վիճակը,

ասում եմ՝ դու փրկված ես, դու Աստծու զավակ ես: Եղբայրը մտածեց, թե իրեն ծաղրում եմ: Ես հարցրի. «Երբ այդ պիղծ բաներն անցնում են քո մտքով, դու քեզ ինչպե՞ս ես զգում, լա՞վ ես զգում, թե՞ վատ: Ասաց. «Ուզում եմ գլուխս քարին խփել, ի՞նչ լավ զգալ»: Ասացի. «Եթե այդպես է, ուրեմն դա քո ուզածը չէ»: «Այո՛, իհարկե, իմ ուզածը չէ, բայց ես չեմ կարողանում հաղթել»: Ասում եմ. «Երբ այդ մտքերն անհավատին են այցելում, մա իրեն վատ չի զգում և չի ուզում գլուխը խփել քարին, բայց դու զգվում ես դրանից, ուրեմն դու փրկված ես, քանի որ լույսն ես սիրում»:

Եթե դու քո սրտում ընտրել ես լույսը, այդ ընտրության համար Աստված քեզ իշխանություն է տալիս՝ Իր

Փնտրված, 2014թ., ԾԿԶ (53)

որդին լինելու: Ու եթե դու այսօր ջախ-ջախված ես, շփոթված, արդարի ու ամբարիշտի տարբերությունը չես տեսնում, ապա հետո *«կվերադառնաք ու կհասկանաք արդարի ու ամբարշտի տարբերությունը. Աստծուն ծառայողի ու չծառայողի տարբերությունը» Մատթա 3.18*: Դու չես տեսնում, որ ամբարիշտը վատ չի գգում ու գլուխը քարին չի տալիս այդ մտքերից, իսկ դու գգվում ես: Ես եղբորն ասացի. «Քո սրտի մեջ ընտրություն է եղել՝ դու սիրել ես լույսը, դու ամբարիշտից ու աշխարհիկ մարդուց տարբեր ես, բայց այդ տարբերությունը չես տեսնում»: Այդ եղբայրը դարձյալ ասում էր. «Ո՛հ, եթե ես Աստծուն ընտրած լինեի, այս վիճակում չէի հայտնվի»: Ես նրան ասում եմ. «Եթե դու Աստծուն ընտրել ես, քո մեջ կատարվել է Սուրբ Հոգու առաջին գործը, հիմա պետք է կատարվի երկրորդ գործը՝ տեսնել տարբերությունը: Ինչքան էլ քեզ բամբասեն, քարկոծեն, եթե դու քո սրտում որոշում ես Աստծուն ծառայել, մերժում ես մեղքը, Աստված Քրիստոսի արդարությունը քեզ հավիտենական պարգև է տալիս: Մա Ավետարանն է, ուրախ լուր է, ցնծության լուր է: Դու տեղյակ չես, որ Աստված Իր արդարությունը քեզ է տալիս, և դու արդար ես: Դու չես տեսնում արդարի ու ամբարիշտի տարբերությունը»:

Եթե դու ուզում ես քո մարդկային ուժերով հաղթել հպարտությանը, նախանձին, պատվիրանների ցուցակի

մեջ կարողանաս ինչ-որ բանի հասնել՝ արդարանալու համար, դա մարդկային արդարությունն է: Բոլոր բարի գործերն Աստծու հետ հանդիպելու, Աստծու Շնորհքը առնելու հետևանք են և ոչ թե պատճառ: Ավետարանը հրաշք է: Մեղքից զզվող և Հիսուսին «այո» ասող ամեն մի մարդու առատորեն շնորհվում է կյանքի ու արդարության պարգև. սա է Ավետարանը: *«Այնժամ դուք կվերադառնաք ու կհասկանաք արդարի ու ամբարշտի տարբերությունը. Աստծուն ծառայողի ու չծառայողի տարբերությունը» Մատթա 3.18*:

Եթե դու հավատքով ընտրել ես Աստծուն ու գգվում ես մեղքերից, այդ հավատքը «յուղ» է քո «ամանի» մեջ: Մենք ոչ թե չունեցողի պես պիտի չտեսնենք այդ յուղը, այլ պետք է հավատանք, որ ունենք, և որ այն կարող է շատանալ: Երբ մարգարեի որդիներից մեկի կինն աղաղակեց Եղիսեին, Եղիսեն կնոջը խորհուրդ տվեց հարևաններից ինչքան հնարավոր է շատ դատարկ ամաններ խնդրել ու այդ մի փոքր աման յուղը լցնել դատարկ ամանների մեջ: Այդ կինը գնաց, իր որդիների հետ դուռը ծածկեց ու սկսեց այդ յուղը լցնել դատարկ ամանների մեջ: Բոլոր ամանները յուղով լցվեցին, կինը վճարեց իր պարտքը և ավելացածով ապրեցին ինքն ու իր որդիները:

Սիրելիներ, մեր կյանքում փոխանակ այդ յուղը գործի և բերի վերջնական արդյունքի, սատանային հաջողվում է համոզել քեզ, որ դու յուղ չունես: Երբ

որբևայրի կինը գնաց Եղիսեի մոտ, Եղիսեն հարցրեց՝ ի՞նչ ունես տանը: Կինն ասաց՝ մի փոքր յուղ կա: Ամբողջ հարցի լուծումն այդ յուղն էր, իսկ սատանան ուզում է, որ այդ յուղը մոռացվի:

Հավիտենական դարերից առաջ Աստված ծրագրել էր փրկել մարդուն՝ նայելով ոչ թե նրա գործերին, այլ Իր նախախնամությանն ու Շնորհքին: Այդ ծրագրի համաձայն՝ եթե պիղծ ու զարշելի, մեղքը ջրի պես խմող մարդը հավատա Աստծուն և իր սրտում ասի. «Ես զգվում եմ մեղքից, Հիտ'ս, Դու ես իմ ընտրությունը», Աստված Քրիստոսի արդարությունը կտա նրան որպես հավիտենական պարգև: Սա է Ավետարանը, փափք Տիրոջը: Սա ցնծություն և ուրախություն է, բայց մարդը փորձում է իր կամքը պարտադրել Աստծուն: Ասում է՝ ես մինչև սեղան չնստեմ, չեմ հավատա, որ ինձ արդարության պատմուճան ես հազցրել:

Երբ անառակ որդին հորը դարձավ, հայրը նրան սկզբում պատմուճան հազցրեց, ապա՝ կոշիկներ, ոսկի մատանի, դրանից հետո միայն սեղան նստեցրեց: Մարդը, Ավետարանը չհասկանալով, ասում է՝ սկզբում սեղան կնստեմ, ու երբ Աստված ինձ այցելի, այդ ժամանակ կհավատամ, որ ինձ ներել ու արդարացրել է, իսկ քանի դեռ սեղան չեմ նստել՝ պատմուճան հազցողը չեմ: Սրանով մարդը փորձում է իր կամքը պարտադրել Աստծուն: Մտածում է, որ այդպես պետք է լինի իր

ծրագիրը, բայց մենք այսօր եկել ենք Աստծու կամքին հնազանդվելու և ասելու՝ ով որ սիրում է խավարը, նա կորսված է: Աստված սեր է, բայց չի կարող փրկել նրան, ով չի ուզում փրկվել: Իսկ ով որ Հիսուսին «այո» է ասել, պետք է անցնի մի ճանապարհ՝ խոնարհվի ու հասկանա, որ Աստված որպես հավիտենական պարգև Իր Որդուն է տալու, որպեսզի բնակվի իր մեջ: Երբ Եսայիին բացվեց սա, նա ասաց. «Իմ անչը պիտի խնդա իմ Աստծով. որովհետև Նա ինչ փրկության հանդերձներ հազցրեց, արդարության պատմուճանով ծածկեց ինչ» Եսայի 61.10:

Սիրելիներ, շատերը, չհասկանալով Աստծու Շնորհքը, Պողոսի մասին ասում էին՝ այս մարդը սովորեցնում է Մովսեսի դեմ ապստամբություն անել: Բայց նա Մովսեսի դեմ ապստամբել չի սովորեցնում, նա սովորեցնում է, որ մեղքի վարձքը մահ է, իսկ Աստծու ձրի պարգևը՝ հավիտենական կյանք:

Երբ Շնորհքը հայտնվում է, մարդը Մուրբ Հոգու միջոցով ստանում է հայտնություն, որ լույսն ընտրելու հիման վրա Աստված Քրիստոսի արդարության պատմուճանը որպես մեկ ամբողջություն պարգևել է իրեն, և նրա հոգին ցնծում է՝ Շնորհքին հավատալով: Աստված մեզ շնորհել է ու տվել է այդ, բայց քանի որ չենք հավատում, խանգարում ենք, որ Քրիստոսն ապրի մեր սրտի մեջ:

Հրայր Ամիրեկյան

Փետրվարի, 2014թ., ԾԿՁ (53)

«... մեր Աստվածը պատերազմելու է մեզ համար»:
Նենսիա 4.20

Մի անգամ երկու թշնամի բանակներ պատերազմում էին իրար դեմ: Կողմերից մեկի զորահրամանատարը լրտես է ուղարկում թշնամու զորահրամանատարի վրանը՝ իմանալու համար, թե ինչ է անում: Լրտեսը գնում է և լավ զննելուց հետո լուր է բերում իր հրամանատարին ու ասում. «Տեր իմ, նա իր վրանի մեջ աղոթում էր»: Երբ հրամանատարն այս խոսքը լսում է, ասում է. «Ուրեմն մեր գործը վերջացած է», և իր զորքերի հետ իր երկիրն է վերադառնում:

Ժամանակին մի մուրացկան կամուրջի վրա նստած և ձեռքը մեկնած ողորմություն խնդրելիս քնում է: Այդ կողմով մի բարեպաշտ անձնավորություն էր անցնում, որը, մուրացկանին տեսնելով, խղճահարվում է ու նրա ձեռքի մեջ մի ոսկի է դնում, բայց քանի որ մուրացկանը քնած է լինում և չի իմանում այդ մասին, մի չար մարդ հափշտակում է ոսկին նրա ձեռքից: Երբ մուրացկանն արթնանում է, տեսնում է, որ իր ձեռքը դատարկ է: Նա քնի պատճառով կորցրել էր իրեն տրված հարստությունը: Թերևս գանգատվում է, որ Աստված իրեն ոչինչ չի տվել, բայց գանգատվելու իրավունք չունեն, որովհետև Աստված այնքան էր տվել, որ ոչ միայն մեկ օր, այլև մի ամբողջ ամիս կբավարարեր:

Աստված մեզ համար էլ շատ օրհնություններ է պատրաստել՝ Սուրբ Հոգու լեցունություն, Ավետարանի ճշմարտություններ, գործություններ, կատարյալ խաղաղություն, Աստծու հետ մտերիմ հարաբերություն, հոգիների փրկություն, սակայն, քանի որ մեր աչքերը լուսավորված չեն, զրկվում ենք այս բոլորից: Սաղմոսերգուն ասում է. «Նայիր, ով իմ Տեր Աստված ու լսիր ինձ, լուսավորիր իմ աչքերը, որպեսզի մահվան քնով չքնեմ»:

ՎԿԱՅՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ

1970 թ., երբ պետք է գնայի ջրի մկրտության, եղբայրներն ինձ հանձնարարեցին, որ եթե ունեն խռովություններ՝ գնամ հաշտվելու, որպեսզի մկրտությունից առաջ ոչ մի արգելք չլինի: Ես հիշեցի, որ ինչ-ինչ պատճառներով ամուսնուս երկու եղբայրների կանանց հետ խռով էի:

Հավաքության ամփոփապես հետո որոշեցի գնալ և հաշտվել նրանց հետ: Հասնելով նրանցից առաջինի տուն՝ թակեցի դուռը: Տեգորս կինը, դուռը բացելով, զարմացավ և ինձ ներս հրավիրեց: Ես առանց ներս մտնելու վրա բերեցի.

- Իմ Հիսուսի համար եմ եկել հաշտվելու քեզ հետ:

Նա ասաց.

- Լավ ես արել, որ եկել ես. ներս համեցիր:

Բայց ես ներս չմտա և համարելով, որ հաշտվել եմ, գնացի մյուս տեգորս կնոջ հետ հաշտվելու, նույն կերպով: Եվ ինքս ինձ համոզելով, որ հաշտվել եմ, արդեն որոշեցի տուն գնալ: Բայց հանկարծ ճանապարհին ինձ թվաց, թե ես անձանոթ վայրում եմ, և մի ձայն ինձ ասաց. «Դու ճիշտ ճանապարհով չես գնում, ետ դարձիր ու գնա ա՛յս ճանապարհով»: Այդ

ճանապարհով գնալով՝ հանկարծ նորից կարծես ուշքի եկա և տեսա, որ հասել եմ քաղաքի մի ծայրը, որտեղ գործարաններ են: Հետո ընտրեցի մի կարճ ճանապարհ, որով պիտի հասնեի մեր տուն: Հասնելով մեր տան մոտակայքը՝ դարձյալ ինձ թվաց, որ անձանոթ մի վայրում եմ: Նորից այդ ձայնն ասաց. «Միսավել ես, պետք է գնաս այս ճանապարհով»: Նշված ճանապարհով գնալով՝ հայտնվեցի քաղաքի մյուս ծայրում գտնվող ջրանցքի մոտ: Պատահաբար թե բարեբախտաբար, այդտեղ զբոսնում էր մի սիրահար զույգ: Երիտասարդները մոտեցան ինձ և հետաքրքրվեցին, թե այդ ուշ ժամին (արդեն շատ մութ էր) ես ինչ եմ անում այդտեղ, այդ ջրանցքի մոտ, որում շատ չարենցավանցիներ են խեղդվելով մահացել: Ես նրանց ասացի, որ մեր տան տեղն եմ կորցրել ու ասացի հասցես: Նրանք ինձ բերեցին մեր շենքի մոտ:

Հրաժեշտ տալով նրանց՝ ես հենց դրսում ծնկի եկա և լացով աղոթք արեցի: Այդ ժամանակ Աստված ինձ հետ խոսեց՝ ասելով. «Երբ մրջյունները հեռանում են իրենց բնից՝ կեր հայթաթելու, ես եմ նրանց իմաստություն տալիս, որպեսզի վերադառնան

Փետրվարի, 2014թ., ԾՄՁ (53)

իրենց բույն: Եվ ես էլ եղբայրների միջոցով քեզ իմաստություն տվեցի, որ քո անձը խոնարհեցնես և հաշտվես նրանց հետ, ում հետ խռով էիր: Բայց դու ուզում էիր հաշտվել առանց խոնարհվելու, ձևական: Չէ՞ որ Ես էի բացել քո միտքը: Տե՛ս, երբ քո միտքը վերցրեցի, մինչև անգամ մրջյունի

չափ իմաստություն չունեցար քո տունը գտնելու համար»:

Դրանից հետո ես խորը գղջացի Տիրոջ առաջ, խոստացա ճշմարտապես հաշտվել նրանց հետ ու այդպես էլ արեցի:

**Սարգիսյան Սոֆիկ
ք. Չարենցավան**

Այս պատմությունը ևս մեկ անգամ վկայում է, որ իրական հաշտություն կարող է ձեռք բերել միայն նա, ով իր անձը ցածրացնում, խոնարհեցնում է հանուն Հիսուսի, այսինքն՝ հանում է զոհասեղանի վրա:

Մեր Տերը առաջին օրինակը Ինքը թողեց՝ Իր անձը զոհասեղանի վրա հանելով, մեզ Աստծու հետ հաշտեցնելով. «Որովհետև Աստված հաճեց, որ Նրա մեջ բնակվի Աստվածության ամբողջ լիությունը, և Նրանով ամեն ինչ հաշտեցնի Իր հետ՝ խաղաղություն անելով Իր խաչի վրա թափած արյան միջոցով՝ երկրի վրա լինի, թե երկնքում» Կորոս. 1.20:

Հաճախ մարդիկ հաշտվում են, բայց ոչ թե իրենք իրենց անձը խոնարհեցնելով, այլ գտնելով մեկին ու պատճառաբանելով, թե նա էր մեղավորը, որ իրենք իրար հետ վիճել

են: Պիղատոսը և Հերովդեսը հաշտվեցին ոչ թե իրենց անձը խոնարհեցնելու հաշվին, այլ գտան մեկին (Հիսուսին), որին անարգելով և ցածրացնելով իրար հետ հաշտվեցին. «Հերովդեսն էլ իր զինվորների հետ նախատեց Նրան, ծաղրանքի ենթարկեց և մի փառավոր հանդերձ հագցնել տալով ետ Պիղատոսի մոտ ուղարկեց:

Այդ օրը Պիղատոսը և Հերովդեսը բարեկամացան, թեև նախկինում միմյանց դեմ թշնամություն ունեին» (Գլուկաս 23.11-12):

Սիրելիներ՝, եկեք սովորենք մեր Տիրոջից ու ոչ թե բարձրացնենք մեր անձը, այլ խոնարհեցնենք, քանի որ ով իր անձը բարձրացնի՝ պիտի խոնարհվի, իսկ ով իր անձը ցածրացնի հանուն Հիսուսի՝ պիտի բարձրանա:

**Արմիկ Ֆարմազարյան
սարկավագ, ք. Չարենցավան**

Մտ 3 տարի հաճախում եմ եկեղեցի, բայց այդ ընթացքում լուրջ փոփոխություն չէի զգում իմ մեջ: Ես ունեի լուրջ հիվանդություն՝ նյարդերի բորբոքում և վահանագեղձի մեծացում: Ես զգում էի, որ օրեցօր իմ վիճակը վատանում էր, բայց եկեղեցի էի գնում հոգևոր բժշկություն գտնելու համար: Փետրվար ամիսն էր, ես ինձ շատ վատ էի զգում ողնաշարի ճողվածքի պատճառով: Դեղեր էի ընդունում, բայց փոփոխություն չկար: Կիրակի օրը զնացի հավաքության, և այդ օրը բժշկվեցի թե՛ հոգով, թե՛ մարմնով: Մայիսի սկզբներին ես նորից ինձ շատ վատ էի զգում: Ամբողջ մարմինս այտուցված էր և օրեցօր

ավելի էր այտուցվում: Մայիսի 12-ին, երբ կարդում էի «Բարի լուր» ամսագրի վկայությունները, զգացի, որ իմ մեջ մի բան փոխվեց: Ես իմ ներսում զգում էի Աստծու ներկայությունը: Այդ ընթացքում զգում էի, որ ոտքերիս այտուցն իջնում էր: Երբ առավոտյան արթնացա, զարմացած նկատեցի, որ ամբողջ մարմնիս այտուցվածությունն իջել էր, ես ինձ թեթևացած էի զգում: Մայիսի 13-ին ես արթնացա և զգացի, որ ողնաշարիս ցավը լրիվ անցել էր, ես ինձ շատ լավ էի զգում: Փառք Հիսուսին:

**Էջմիածնի Այգեշար գյուղի եկեղեցի
Շահբազյան Լիլիթ**

*Պատահում է՝ երբ փրկում եմ հոգիս,
Բսկույն հասկանում եմ, որ մեղք եմ գործել,
Երբ նորից ցնծում է փրկմամբ հոգիս,
Գիտեմ՝ Հիսուսը նորից է ներել:*

*Կյանքի իմ զնացք, ի՞նչ արագ անցար,
Կյանքիս կայարանները աննկար փարար.
Հանկարծ տեսնում եմ ավարտն ընթացքիս,
Որքա՞ն շուր եկավ կանգառը վերջին:*

*Գիտեմ՝ իջնելու եմ Երկիր զնացքից՝
Ուղեբեռ միայն Սերը վերցրած,
Դիմավորելու է ինձ Հիսուսը փառաց,
Տանելու է երկինք՝ Հոր Տունը օրհնած:*

Ս.Բերյան

Փետրվարի, 2014թ., ԾՄԶ (53)

Սովետական իշխանության տարիներին Հիսուս Քրիստոսին հավատալու համար Ուկրաինայում Ներքին գործերի ժողովրդական կոմիտայիատը (HKВД) ձերբակալում ու դատապարտում է մեր քույրերից մեկին: Նա երկար ժամանակ գտնվում է համակենտրոնացման ճամբարում, որտեղ նրան բազմիցս հարցաքննում են և փորձում տարբեր կերպերով համոզել ու ահաբեկել, որպեսզի հրաժարվի հավատքից ու ետ կանգնի: Երբ հերքական հարցաքննությունն անօգուտ է անցնում, քննիչը բարկացած հարձակվում է երիտասարդ քրոջ վրա, նրան գցում կեղտոտ հատակին և սկսում ոտքերով հարվածել ու հայհոյել Աստծու անունը:

Տիրոջը հավատարիմ քրոջն այդ սենյակից դուրս են բերում կիսամեռ

վիճակում: Հենց այդ գիշեր այդ վայրենի քննիչը երազ է տեսնում: Երազում նրան այցելում է Աստծու Որդին և ասում. «Դու կարծում ես նրա՞ն էիր հարվածում ոտքերով: Ո՛չ, դու Ինձ էիր հարվածում: Եթե չապաշխարես, ապա հավիտյան կկորսվես»:

Առավոտյան վախեցած ղեկավարն աշխատանքի գնալուն պես աշխատանքից (համակարգից) դուրս գալու դիմում է գրում: Նրան գրկում են սպայի կոչումից և աշխատանքից, սակայն նա իրապես զոջում է, ապա աշխարհում իր բոլոր մեղքերից և նեղ ճանապարհով գնում է Քրիստոսի հետևից, Ով Գողգոթայում խաչվել է նաև այդ սպայի մեղքերի համար:

**Լեոնյի Վերեձյուկ
Ավարայիս**

Փեյրովար, 2014թ., N 2 (53)

Քո հավաքքը ամուր պահի՛ր,
Հավատապահ ճամփադ քայլի՛ր:
Հավատացյալ՝ վստահ մնա,
Հիսուսից զարդ հավաքք չկա:
Դու հյուրընկալ սիրտ ունեցիր,
Քանզի դու էլ հյուր ես, գիրցի՛ր:
Դու ունեցիր հավաքք և հույս,
Հույսն է կյանքը, անդարակույս:

Սիրտդ բող միշտ մաքուր լինի,
Այդ տաճարն է Տեր Հիսուսի:
Մեծաբարո ազնիվ վարքով,
Դու պարծեցիր միայն Աստծով:
Մեծահոգի մարդն է արդար,
Կանգնում է միշտ խեղճին սատար:
Թե միաբան լինես հոգով,
Կյանքդ կանցնի խաղաղ հոգով:

Կորյուն Եղվարդեցի

«Ուրեմն վաղվա մասին հոգ մի՛ արեք, որովհետև վաղվա օրը ինքն իր մասին կհոգա»:

Մապրեհու 6.34

Տարիներ առաջ աշխատում էի որպես անգլերենի դասախոս՝ Արցախի պետական և մասնավոր համալսարաններում, Ստեփանակերտ քաղաքում: Դասախոսի համեստ աշխատավարձը բավարար չէր առօրյա կարիքները հոգալու համար: Դասախոսություններից բացի, անգլերենի մասնավոր պաշապմունքներ էի անցկացնում բուհ ընդունվողների հետ:

Սի օր, երբ երեկոյան քաղցած տուն վերադարձա, տեսա, որ տանն ուտելու ոչինչ չկա: Հացի տոպրակի հատակին մի քանի չորացած փշուր էր մնացել: Աղոթելով, գոհանալով հացի փշուրների համար, փառաբանեցի Տիրոջը:

Երբ քնեցի, երազում տեսա, որ մի կին համալսարանի միջանցքում ինձ քսան հազար դրամ և մրգերով լի մի տոպրակ է տալիս:

Փետրվար ամիսն էր: Դեբմակ ձյունը ծածկել էր Արցախի մայրաքաղաքը: Սառած ճանապարհով հազիվ հասա համալսարան: Առաջին դասի ընթացքում դուռը թակեցին ու ասացին, որ ինձ հարցնող կա: Երբ դուրս եկա միջանցք, տեսա մի կնոջ, որը ժպտալով ինձ էր նայում. երազումս տեսած կինն էր:

- Բարև՝ Ձեզ,- ասաց,- Դուք քրոջս աղջկա հետ ամիսներ առաջ անգլերեն եք պարապել: Մենք Ձեր գումարը չենք տվել, և մեր խիղճը մեզ տանջում է: Մենք Ձեզ պետք է քսանհինգ հազար դրամ վճարենք, վերցրեք այս քսան հազար դրամը: Ոչի՞նչ, որ հինգ հազար դրամի փոխարեն այս մրգերը տանք Ձեզ:

Գլխով համաձայնության նշան արեցի: Նա ինձ մեկնեց երազումս տեսած մրգերով լի նույն տոպրակը...

Երբ տուն հասա, աղոթքով փառաբանեցի մեր Տեր Հիսուս Քրիստոսին:

Հաճազն Ավանեսյան

Փետրվարի, 2014թ., ԶԿԶ (53)

Ո՞ՒՐ ԵՆ ՆԱՅՈՒՄ ՄԵՐ ԱՉՔԵՐԸ

Մի անգամ մեկն ընկերոջը պատմում է, որ իր կինը նկարում է, սակայն ինքն այդ նկարներում ոչ մի լավ բան չի գտնում: Հակառակը՝ դրանք թվում են դատարկ ու անիմաստ:

Մի անգամ նա տեսողության հետ կապված խնդրով դիմում է բժշկի: Բժիշկը, հետազոտելով, ասում է. «Ձեր մի աչքը հեռատես է, իսկ մյուսը՝ կարճատես, այդ պատճառով էլ ինչ որ տեսնում եք, ձեզ թվում է անիմաստ ու շաղված»:

Բժիշկը դուրս է գրում համապատասխան ակնոց, և նա սկսում է լավ տեսնել: Նա բացում է նկարների ցուցահանդես՝ հասկանալով, որ երբ սկսեց լավ տեսնել, արվեստի գործերն իր աչքին ավելի խորը իմաստ ստացան:

Արդյո՞ք մահ հոգևոր հարաբերություններում չեն հանդիպում մարդիկ, ովքեր ունեն մի աչքի «կարճատեսություն» և մյուս աչքի «հեռատեսություն»: Մի աչքով նրանք նայում են Երկնային Երուսաղեմի մարգարտյա դարպասներին և ցանկանում են մտնել այնտեղ, իսկ մյուս աչքով անընդհատ նայում են Սողոմոնի առատ արահետներին և չեն ցանկանում այն կորցնել: Նրանց սրտերը բաժանված են, այդ պատճառով էլ ոչ մի բանում լիարժեք բավարարվածություն չեն գտնում:

Միայն լիարժեք սրտով կարելի է գտնել երջանկություն՝ Հիսուս Քրիստոսում:

Ո՞Վ Է ՔՈ ԱՍՏՎԱԾԸ

Ամեն բան պատրաստ էր հավաքության սկսելու համար, և բոլորն սպասում էին հովվի գալուն, բայց նա ուշանում էր: Հավաքության սկսելու ժամն անցել էր, սակայն հովվի օգնականը չէր սկսում: Անցավ որոշ ժամանակ, և նա որոշեց վերջապես սկսել ծառայությունը: Սկսեցին երգել: Երգեցին: Ապա մորից երգեցին, էլի երգեցին, և այդպես շարունակ, սակայն հովիվը չկար: Քարոզիչներն արագորեն սկսեցին պատրաստվել քարոզի համար: Փառաբանությունն ավարտվեց, և հովվի օգնականը վեր կացավ, որպեսզի սկսի խոսքը: Հենց այդ պահին ներս մտավ հովիվը: Նա արագ մոտեցավ բեմին, օգնականի ձեռքից վերցրեց խոսափողը և, դիմելով եկեղեցուն, խնդրեց, որ հավաքությամբ տեղափոխեն հաջորդ օրվան: Նա ասաց, որ հենց մոր ինքը տեսել է սատանային, որն իրեն երեք բառ է ասել: Հովիվն այնքան շփոթված էր, որ չէր կարող ծառայություն անել ու խնդրում էր հավաքվել հաջորդ օրը, որպեսզի ամեն ինչ պատմի: Բոլորը գնացին տուն՝ քննարկելով կատարվածը:

Հաջորդ օրը եկեղեցի էին եկել մույնիսկ նրանք, ովքեր վաղուց տարբեր պատճառներով չէին հաճախում: Այնքան ժողովուրդ էր հավաքվել, որ մույնիսկ մի ոտքի տեղ չկար: Մարդիկ

կանգնած էին դռների արանքում. բոլորը ցանկանում էին լսել, թե ինչ է ասելու հովիվը: Բոլորը ցանկանում էին իմանալ, թե ինչ է ասել սատանան հովվին: Բոլորը ենթադրություններ էին անում և տարբերակներ առաջադրում: Հովիվն ուշանում էր: Բեմի վրա երգչախումբը երգում էր, իսկ սենյակում դեռ քննարկում էին, թե սատանան ինչ կարող է ասած լինել հովվին: Վերջապես եկավ հովիվը և, մարդկանց միջով անցնելով, մի կերպ մոտեցավ բեմին: Եկեղեցում քար լռություն տիրեց, բոլորը քարացած սպասում էին նրա խոսքին: Իսկ հովիվը կանգնած էր բեմի վրա և մի կերպ էր զսպում իր լացը: Նա մայեց հավաքվածներին և ասաց. «Խնդրում եմ մայե՞ք ձեզ, թե ինչպիսի հետաքրքրություն առաջացրին ձեր մեջ այն երեք խոսքերը, որոնք ասել է սատանան՝ ճշմարտությունը խեղաթյուրողը, ստախոսը: Ամեն հավաքության ժամանակ ես ձեզ հետ խոսել և ասել եմ Աստծու Խոսքը, որը ճշմարտությունն է, սակայն այսպիսի հետաքրքրություն դուք չեք ցուցաբերել: Իսկ չարը ինձ հարցրեց. «Ո՞վ է քո Աստվածը»: Ես նրան պատասխանեցի. «Հիսուս Քրիստոսը», և նա փախավ ինձնից՝ չհամարձակվելով մոտենալ ինձ: Իսկ Ո՞վ է ձեր Աստվածը»: Հովիվը շրջվեց և գնաց՝ եկեղեցուն թողնելով մտորումների մեջ:

Փնտրված, 2014թ., ԾԿԶ (53)

Չեզ համար գանձեր մի՛ դիզեք երկրի վրա....

այլ չեզ համար գանձեր դիզեցե՛ք երկնքում....

Մատթ. 6.19-20

Մի շատ հին առասպել կա, որը պատմում է երեք մարդկանց մասին, ովքեր գիշերով ձիու վրա նստած, անապատով ճանապարհ էին գնում: Երբ նրանք հասնում են մի չորացած գետակի հունի մոտ, մի ձայն են լսում, որը նրանց ասում է, որ իջնեն ձիերից, այդտեղից խիճեր հավաքեն, լցնեն իրենց գրպանները և դրանց չնայեն մինչև հաջորդ առավոտ: Չայնը նրանց ասում է, որ եթե նրանք հնազանդվեն իր ասածին, միաժամանակ և՛ ուրախ կլինեն, և՛ տխուր: Այդ երեքն էլ հնազանդվում են ձայնի ասածին և իրենց գրպանները խիճով լցնելով՝ շարունակում իրենց ճանապարհը:

Երբ լույսն սկսում է բացվել, նրանք իրենց գրպաններից դուրս են հանում խիճերը և զարմանքից քարանում են. այդ խիճերը վերածվել էին ադամանդի, սուտակի և այլ քանկարժեք քարերի: Եվ նրանք հասկանում են, թե ինչ էր նշանակում իրենց և՛ ուրախ, և՛ տխուր լինելու խոստումը: Նրանք ուրախ էին, որ խիճեր էին հավաքել, և տխուր էին, քանի որ քիչ էին հավաքել:

Մենք էլ հավանաբար այդպիսի զգացում պիտի ունենանք, երբ գնանք երկինք: Ուրախ կլինենք այն գանձերի համար, որոնք ուղարկել ենք և դիզել ենք երկնքում, երբ դեռ երկրի վրա էինք, և կիրճվենք Հիսուսի տված վարձատ-

րությունից: Սակայն պիտի զղջանք, որ ավելի շատ չենք ծառայել Հիսուսին:

Լավագույն կերպով օգտագործենք առիթները, որպեսզի ավելի ուրախ լինենք, քան տխուր:

Այն թագը, որը պիտի երկնքում հագնենք, պետք է շահենք երկրի վրա:

ՀԱՐՑ ՈՒ ՊԱՏԱՍԽԱՆ

Հարց.

Իսրայել ժողովրդի կյանքի ո՞ր պահերին էր փողը հնչում.

Պատասխան.

- Ուրախության օրերին
- Տոներին
- Ամսագլխին
- Ողջակեզի ժամանակ
- Խաղաղության զոհերի ժամանակ
- Պատերազմի գնալիս

Հարց.

Հակոբոս 1.2-ում գրված է, որ մենք պետք է մեծ ուրախությամբ ընդունենք փորձեր փորձությունները, իսկ Դուկաս 11.4-ում՝ «և մի փար մեզ փորձության»։ Ինչո՞ւ մեզ գրկենք «մեծ ուրախությունից»։ Ինչո՞ւ պետք է աշդպես աղոթենք։

Պատասխան.

Հակոբոսը խոսում է փորձությունների միջոցով դաստիարակվելու մասին, հանուն ինչ-որ նպատակի եղած փորձությունների մասին, որոնք խթանում են մեր հոգևոր աճը, տանում կատարելության, իսկ Քրիստոսը խոսում է սատանայի որոգայթներից ազատվելու մասին, որոնք մեզ համար անկում ու կործանում են պատրաստում։ Առաջին տեսակի փորձությունն անհրաժեշտ է, իսկ երկրորդը՝ վտանգավոր, դրա համար էլ հարկավոր է Տիրոջ պահպանությունը։

«Գողը ուրիշ բանի համար չի գալիս, այլ միայն՝ գողանալու, սպանելու եւ կորստյան մատնելու։ Ես եկա, որ նրանք կյանք ունենան, եւ որ այն ավելի առաքյորեն ունենան» Հովհ. 10.10:

«Արթո՛ւն մնացեք, հսկեցե՛ք, որովհետեւ չեք հակառակորդը՝ սատանան, մոռնացող առյուծի պես պարզվում ու փնտրում է՝ քե՛ն ո՛ւմ կույ փա» Ա Պետրոս 5.8:

Բերենք օրինակ Դավիթի կյանքից։ Ա Մնաց.21.1-ում կարդում ենք. «Եվ սատանան Իսրայելի դեմ կանգնեց ու դրդեց Դավիթին, որ համրի Բարայելը», իսկ Բ Թագավորաց 24.1-ում գրված է. «Տիրոջ բարկությունը նորից բորբոքվեց

Փետրվարի, 2014թ., № 2 (53)

Իսրայելի վրա, ու Դավթին նրանց դեմ գրգռեց՝ ասելով. «Գնա՛, Իսրայելն ու Հուդան հաշվիր»»։ Ինչպես տեսնում ենք, Ա Մնաց.21.1-ում ասվում է, որ սատանան Դավթին դրդեց մարդահամար անելու, իսկ Բ Թագ. 24.1-ում ասվում է, որ Տերը գրգռեց Դավթին՝ մարդահամար անելու։ Իհարկե, այս փորձության մեջ սատանան ուզում էր կործանել Դավթին, իսկ Աստված ուզում էր ավելի հաստատել նրան։ Մենք տեսնում ենք, որ սատանային չհաջողվեց Դավթին կործանել ու հեռացնել Աստծուց, ընդհակառակը, Դավթը զղջաց, զգաց իր մեղքն ու ավելի հաստատվեց հավատքի մեջ։ «Դավթը Աստծուն ասաց. «Մի՞թե ես չեի, որ հրամայեցի ժողովրդին մարդահամարի ենթարկել, ու ես եմ, որ մեղանշել եմ ու մեծ չարիք գործել. բայց ի՞նչ եմ արել այս ոչխարները։ Թող քո ձեռքն իմ վրա ու իմ հոր փան վրա իջնի, ո՛վ իմ Տեր Աստված, բայց ոչ քո ժողովրդի վրա՝ այն հարվածելու համար»։ Այն ժամանակ Տիրոջ հրեշտակը հրամայեց Գադին. «Դավթին ասա՛, որ ելնի ու հեքուսացի Ռոնայի կալում Տիրոջ համար մի զոհասեղան պատրաստի»» Ա Մնաց. 21.17-18։

Հարց.

Ինչի՞ համար Հիսուս Զրիստոս աշխարհ եկավ։

Պատասխան.

- Որպեսզի գտնի ու փրկի կործանվողին.

«Որովհետև Մարդու Որդին եկավ, որ փրկի կորածին» (Մաթթ. 18.11)։

- Որպեսզի կյանք ունենանք և ավելի ունենանք։

«Գողը ուրիշ բանի համար չի գալիս, այլ միայն գողանալու, սպանելու և կորստյան մատնելու։ Ես եկա, որ նրանք կյանք ունենան, և որ այն ավելի առատորեն ունենան» (Հովհ.10.10)

- Որպեսզի կործանի սատանայի գործերը.

Մրա համար Աստծո Որդին հայտնվեց, որ կործանի սատանայի գործերը (Ա Հովհ. 3.8)։

- Որպեսզի կույրերը տեսնեն, իսկ տեսնողները կուրանան.

«Եվ Հիսուսն ասաց. «Ես դատաստանի համար եկա այս աշխարհը, որպեսզի ուլքեր չեն փեսնում, փեսնեն, և ուլքեր փեսնում են, կուրանան»» (Հովհ.9.39)։

- Որպեսզի ամեն Նրան հավատացող չկորսվի, այլ հավիտենական կյանք ունենա.

«Որովհետև Աստված այնպես սիրեց աշխարհը, որ Իր միածին Որդուն փվեց, որ ով որ Նրան հավատրա չկորչի, այլ հավիտենական կյանք ունենա» (Հովհ.3.16)։

- Որպեսզի ստեղծի Իր Եկեղեցին.

«Եվ ես էլ ասում եմ քեզ, որ դու Պետրոս ես.եվ այս վեմի վրա պիտի շինեմ Իմ եկեղեցին, և դժոխքի դռները չեն հաղթահարելու այն» Մաթթ.16.18։

ՄԻՐԵԼԻ՝ ԸՆԹԵՐՑՈՂ

Աստված սիրում է Ձեզ և ուզում է, որ Դուք հավատարմ Իրեն ու փրկություն ունենաք:

Այդ մասին հովհաննու 3.16-ում կարդում ենք.

«Որովհետև Աստված այնպես սիրեց աշխարհը, որ Իր միածին Որդուն փակեց, որ ով Նրան հավատարմ չկորչի, այլ հավիտենական կյանք ունենա»:

Եթե Դուք ուզում եք այնպիսի մտքիկից ծանոթանալ Աստծուն և Նրա Խոսքին, կարող եք դիմել հետևյալ հեռախոսահամարներով.

ԵՐԵՎԱՆ

Ավան	093-53-25-26	Ամիրբեկյան	Հրահար
Էրեբունի	093-53-43-68	Բարսեղյան	Մնացական
Կենտրոն	093-53-25-26	Ամիրբեկյան	Հրահար
Կոմիտաս	093-26-20-72	Ավախերյան	Սարգիս
ՆԱԹ (Բանգլադեշ)	094-65-70-43	Մահակյան	Վարդան
Նորքի մասիվ	099-87-38-88, 077-87-38-80	Ղազարյան	Ահարոն
Նորքի մասիվ	099-56-65-44	Գրիգորյան	Էսիրեն
Շենգավիթ, Զարբախ	094-84-39-84	Ղազարյան	Մամիկոն
Չերնուշկա	093-43-63-27	Սարգսյան	Մուրադ
Քանաքեռ, Զեյթուն	093-53-25-26	Ամիրբեկյան	Հրահար
3-րդ մաս	094-52-96-59	Մանգիկյան	Անդրանիկ

ՇՐՋԱՆՆԵՐ

Արուսյան	094-34-75-91	Զարարյան	Սամվել
Այսլանբոյի	094-30-80-40	Դավթյան	Վաղերի
Աշտարակ	055-66-82-06, 099-66-82-06	Ալոինյան	Լևոն
Ապարան	093-77-06-70, 091-77-06-70	Գասպարյան	Միշա
Արարատ	094-20-60-36	Ներսիսյան	Նորիկ
Արթիկ	077-70-28-38, 055-59-99-22	Փիլոյան	Գրիգոր
Արմավիր	077-84-45-05	Այվազյան	Վազգեն
Արտաշատ	093-72-48-88	Համբարձումյան	Վազգան
Արտաշատ (գյուղերը)	093-83-71-31	Վարդանյան	Անդրանիկ
Արտաշատ (Ագարակյան)	098-46-12-61	Թուխտյան	Սյրոպա
Գավառ	093-68-84-92	Մանուկյան	Վարուժան
Դիլիջան	093-18-77-33	Սահակյան	Սասուն
Եղեգնաձոր	077-40-26-24	Մարտիրոսյան	Արգանթան
Զանգեզուր	094-00-94-08	Մարդյան	Մինը
Էջմիածին	093-88-68-74	Հովակիմյան	Ռոբերտ
Էջմիածին	098-99-55-84	Մարգարյան	Լևոն
Հրազդան	094-22-33-15	Օհանյան	Աշոտ
Ղարաբաղ	094-00-94-08	Մարդյան	Մինը
Մասիս	091-71-62-64, 093-71-62-64	Տարույան	Մելանի
Մարտունի	093-86-30-13	Արշակյան	Մելիք
Նոյեմբերյան	094-92-01-90	Նավասարդյան	Ռուբեն
Շիրակի մարզ	099-30-79-69	Դարմանյան	Գրիշա
Չարենցավան	093-28-64-13	Հայրապետյան	Գևորգ
Ալդիբալ	094-92-00-60	Վարդանյան	Մարտուն
Սևան 1	093-53-25-26	Ամիրբեկյան	Հրահար
Սևան 2	077-99-45-48	Սարգսյան	Աշոտ
Վանաձոր	094-92-00-03	Խաչատրյան	Արտակ
Վանաձոր	093-08-71-29	Նազարյան	Ավետիք
Վարդենիս	094-91-44-80	Նշանյան	Տոնիկ
Վեդի	094-03-26-16	Աղաբեկյան	Գառնիկ (Ռուբեն)
Տաշիր	093-03-84-33	Մուխամյան	Նորիկ
Տավուշ	093-43-72-33	Օհանյան	Արթուր

www.barilur.org
bari_lur_09@rambler.ru